

Godzina święta
z modlitwą intencji Światowych Dni Młodzieży

1.5 – ZNALEZIENIE: „Z BÓLEM SERCA SZUKALIŚMY CIEBIE”

Śpiew na wystawienie: *O zbawcza Hostio* lub inny. Dokonując wystawienia Najświętszego Sakramentu celebrans może przez chwilę trzymać w rękach uniesioną w górę monstrancję, aby pomóc wszystkim zgromadzonym z jeszcze większą wiarą przywitać Pana, oddać Mu pokłon i trwać przed Nim w chwili milczącej adoracji. Potem kładzie monstrancję w miejscu, w którym Najświętszy Sakrament jest adorowany.

Chwila ciszy.

Wprowadzenie: „Jezus wziął ze sobą uczniów”

P: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy” – mówiłeś, Panie, do utrudzonych i obciążonych. „Czuwajcie ze Mną” – prosiłeś Apostołów w Ogrójcu. Dziś przyszliśmy do Ciebie, najlepszy Zbawicielu, aby z Tobą czuwać. Jesteśmy tu dzięki Twej łasce i Twemu zaproszeniu. Zaprosiłeś nas samą swoją obecnością w Najświętszym Sakramencie. Mówiłeś w sercu każdego i każdej z nas: „Przyjdź”. Jesteśmy, o Panie, przyprowadzeni Twoim słowem i mocą Twego Ducha. Jesteśmy dziś, w pierwszy czwartek miesiąca, by przeżywać z Tobą tę szczególną godzinę. Nazywamy ją świętą godziną. Niech czas spędzony z Tobą we wspólnocie wierzących będzie uświęceniem nas samych i innych ludzi.

L1: W czasie naszych spotkań w pierwsze czwartki miesiąca udajemy się z Tobą, Panie, do Ogrójca, aby przeżywać to wszystko, co sam przeżywałeś i co przeżywali Twoi uczniowie. Równocześnie przeżywamy Twoją, o Panie, drogę życia, która Ciebie prowadziła do Wieczernika, do Ogrójca i na Golgotę. Dziś zatrzymujemy się przy wydarzeniach, które miały miejsce w czasie Twojej pielgrzymki do świątyni, przeżywanej z Maryją i św. Józefem.

L2: Z Ewangelii św. Łukasza (2,41-52): „Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni,

gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi”.

L1: Maryja i Józef byli bardzo blisko Ciebie, Panie Jezu. Ich serca były czyste, a umysł otwarty na Twoją Prawdę. Jednak i oni potrzebowali czasu, aby zrozumieć Twoje słowa i Twoje czyny. Maryja zachowywała w sercu wszystkie wydarzenia. Rozważała je i coraz lepiej poznawała ukryty w nich boski plan zbawienia. My także nieustannie dojrzewamy w wierze. Chcemy przez modlitwę, rozważanie Twego słowa i trwanie przy Tobie na adoracji, głębiej zrozumieć Twoje drogi i z większą miłością przyłączyć się do Ciebie. Pozostając w ciszy rozważamy wydarzenie, jakie dokonało się w świątyni, gdy miałaś dwanaście lat i stamtąd spoglądamy w stronę Ogrójca, gdzie Ty podejmujesz kolejny etap realizacji planu Ojca.

Chwila ciszy.

L2: Rozważmy te prawdy w modlitwie różańcowej. Będziemy odmawiać tajemnicę znalezienia Jezusa w świątyni. Ojciec nasz... (prowadzi dziesiątkę różańca).

Śpiew: *Matko, która nas znasz* lub *Kochajmy Pana* albo inny.

Część I – „Czuwajcie ze Mną”

P: Panie Jezu, w Ogrójcu zwróciłeś się do Apostołów słowami: „Czuwajcie ze Mną”. Wcześniej, w czasie Twego ukrytego życia i publicznej działalności, zawsze była z Tobą Maryja, Twoja Matka. Czuwała przy Tobie od początku Twego życia. Najpierw Ona Cię uczyła modlitwy. Potem coraz bardziej stawiała się Twoją uczennicą. Ty odsłaniałeś przed Nią prawdę o Ojcu, o sobie samym, o Duchu Świętym. Jej niepokalane Serce zawsze czuwało przy Tobie i z Tobą. Także wtedy, gdy fizycznie była gdzie indziej. Chciałeś jednak, aby w decydującej godzinie krzyża, była przy Tobie i jednoczyła się z Tobą w dziele zbawienia świata. Chcemy się wpatrywać w Jej przykład i prosić Ją o wstawiennictwo.

L3: Z nauczania Ojca Świętego Jana Pawła II: „Przez epizod (w świątyni jerozolimskiej) Jezus przygotowuje swą Matkę do tajemnicy odkupienia. Przez trzy dramatyczne dni, podczas których Syn odłącza się od nich, by pozostać w świątyni, Maryja wraz z Józefem przeżywają antycypację triduum Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. Pozwalając swej Matce i Józefowi udać się w drogę do Galilei bez powiadomienia ich o swym zamiarze pozostania w Jerozolimie, Jezus wprowadza ich w tajemnicę tego cierpienia, które prowadzi do radości, uprzedzając to, czego dokona następnie wobec uczniów przez zapowiedź swej męki”.

L4: „Matka pyta Jezusa: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie» [...]. Odpowiedź Jezusa w formie pytania ma głębokie znaczenie: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” [...]. Ewangelista dodaje komentarz: „Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział” (Łk 2,50). Maryja i Józef nie pojmują treści Jego odpowiedzi ani sposobu, w jaki reaguje On wobec ich rodzicielskiego zatroskania, a który sprawia wrażenie odrzucenia [...]. Słowa Łukasza pozwalają nam poznać, jak Maryja przeżywa w głębi swego serca ten naprawdę szczególnie epizod: Ona „chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu” (Łk 2,51). Matka Jezusa wiąże wydarzenia z tajemnicą Syna, objawioną Jej podczas zwiastowania, i wgłębia się w nie w kontemplacyjnej ciszy, ofiarując swą współpracę w duchu ponownego fiat”.

L3: „W ten sposób tworzy się pierwsze ogniwo w łańcuchu wydarzeń, które pomogą Maryi stopniowo przewyżczać naturalną rolę wyznaczoną Jej przez macierzyństwo, by oddać się na służbę misji swego boskiego Syna. W świątyni jerozolimskiej, podczas tego preludium swej zbawczej misji, Jezus łączy z sobą swą Matkę. Będzie Ona odtąd nie tylko Tą, która Go zrodziła, ale będzie Niewiastą, która przez własne posłuszeństwo wobec planu Ojca będzie mogła współpracować w tajemnicy odkupienia. Tak więc Maryja, zachowując w swym sercu wydarzenie tak wymowne, wkracza w nowy wymiar swej współpracy w zbawieniu”.

L4: Pozostajmy w ciszy rozważając drogę Maryi w stronę Golgoty. Była to długa droga. Rozciągała się na całe życie. Ważne znaczenie miało w niej wydarzenie w świątyni, gdy Jezus miał dwanaście lat. Po modlitwie indywidualnej będziemy prosić Maryję, słowami litanii, aby wspierała nas naszej drodze do Ogrójca i na Golgotę.

Dłuższa chwila ciszy.

L3: (według „Dzienniczka” św. Faustyny)

Kyrie elejson, Chryste elejson. Kyrie elejson.

Boże Ojcie bogaty w miłosierdzie - *zmiłuj się nad nami.*

Synu Boży objawiający miłosierdzie Ojca,

Duchu Święty, źródło miłości i miłosierdzia,

Święta Trójco, Jedyne Boże poprzez swoją Opatrzność opiekujący się całym stworzeniem,

Matko pięknej miłości, *módl się na nami.*

Matko miłosierdzia,

Matko litości i łaski,

Matko ofiarności i dobroci,

Matko poświęcenia i służby,

Wszehmocy błagająca,

Szafarko Bożego miłosierdzia,

Ucieczko grzeszników i winowajców,

Wspomożycielko głodnych i spragnionych,

Schronienie bezdomnych i tułaczy,

Opiekunko ubogich i uciśnionych,

Obrończyni wdów i sierot,

Drogowskazie błądzących i zagubionych,

Orędowniczko upośledzonych i zniewolonych,

Nadziejo uwieczonych i osamotnionych,

Pociecho wątpiących i zrozpaczonych,

Ostojo cierpiących i konających.

Umiłowana Córko Ojca przedwiecznego - *usłysz nasze błagania.*

Matko Jednorodzonego Syna Bożego,

Oblubienico Ducha Świętego,

Przez przywilej Niepokalanego Poczęcia stanowiący szczególny dar miłosierdzia Bożego, *wyjednaj nam zmiłowanie Boże,*

Przez Zwiastowanie Wcielenia Syna Bożego i podjęcie misji uczestnictwa w zbawczym planie Boga,

Przez nawiedzenie Świętej Elżbiety i uwielbienie w jej domu pieśnią Magnificat miłosierdzia Stwórcy z pokolenia na pokolenie,

Przez Narodzenie Jezusa Chrystusa w stajni, ubóstwie i chłodzie dla ubogacenia nas wszystkich Jego hojnością,

Przez Ofiarowanie w świątyni Bogu swego Syna jako zadośćuczynienie za grzechy świata i zgodę na przyjęcie miecza boleści,
Przez Znalezienie Pana Jezusa w świątyni i rozważanie w sercu Jego słów o potrzebie obecności w sprawach Bożych,
Przez troskliwość okazaną w Kanie Galilejskiej i wyjednanie u Zbawiciela cudownej pomocy dla potrzebujących,
Przez cierpliwe oczekiwanie na spotkanie z Chrystusem nauczającym i pokorne podporządkowanie swego życia zbawczym planom Boga,
Przez współdziałanie w dziele odkupienia na krzyżu i podjęcie z woli Syna macierzyńskiej opieki nad Kościołem i całą ludzkością,
Przez trwanie na modlitwie z Apostołami w Wieczerniku dla wyproszenia ludzkości mocy i darów Ducha Świętego,
Przez tajemnicę Wniebowzięcia, która nieustannie owocuje dla nas orędownictwem u Boga i pośrednictwem wszelkich łask.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata - przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata - wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata - zmiłuj się nad nami.

L3. Módl się za nami Matko Miłosierdzia.

W. Aby Bóg okazał nam Swoje Miłosierdzie.

P: Módlmy się:

Boże w Trójcy Świętej jedyny, który jesteś Miłością Miłosierną, prosimy Cię pokornie przez wstawiennictwo Matki Miłosierdzia - przebacz nasze grzechy, ulecz słabości, rozerwij kajdany zniewolenia, umacniaj w chwilach doświadczeń i wspieraj w przeciwnościach losu. Naucz nas też postępować drogą Twoich przykazań i błogosławieństw oraz pełnić uczynki miłosierdzia, byśmy stając się solą tej ziemi i światłem świata mogli dążyć do trwałego zjednoczenia z Tobą w niebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: Matko, która nas znasz lub Weź w swą opiekę lub inny.

Część II – „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”

P: Dziękujemy Ci, najlepszy Panie, za przykład wzrastania w wierze, jaki dałeś nam w życiu Twej Najświętszej Matki. Już przy zapowiedzi starca Symeona i przy poszukiwaniu Ciebie w Jerozolimskiej świątyni przygotowywałeś Ją do coraz pełniejszego zjednoczenia z Tobą w godzinie Twej męki. Ku niej zmierzałeś Ty sam. Ku niej prowadziłeś Maryję, a potem również swoich uczniów. Ku Golgocie prowadzisz także każdego z

nas. Na różnych etapach życia przeżywamy bolesne doświadczenia. Z bólem serca szukamy Ciebie, gdy znikasz nam z oczu. Kresem drogi jest Ogrójec, Golgota i zmartwychwstanie. Pragniemy w cichej modlitwie spojrzeć na nasze życie, które dzień po dniu zmierza do jeszcze pełniejszego zjednoczenia się z Tobą w męce. Ty sam nas do tego przygotowujesz.

Dłuższa chwila ciszy.

Śpiew: *Mój Mistrzu* lub *Ofiaruję, Panie, Ci* albo inny.

Część III – „Wstańcie, chodźmy”

P: Gdy skończyłeś, Panie, modlitwę w Ogrójcu, wezwałeś Apostołów słowami: „Wstańcie, chodźmy”. W tej ostatniej części naszego czuwania idziemy z modlitwą do naszych braci i siostr. Błagamy dla nich o potrzebne łaski. Ogarniamy sercem sprawy Kościoła i świata, sprawy parafii i rodzin, a także nasze osobiste intencje.

L5: Umocnieni trwaniem przy Tobie prosimy Cię, Jezu, za wszystkich kapłanów, a szczególnie tych, którzy przeżywają trudności, aby żaden z nich nie zwątpił w Ciebie, nie zszedł z dróg Ewangelii i nie zdradził swego powołania. Daj wszystkim kapłanom łaskę gorliwości w służeniu Tobie i braciom. Uczyni ich autentycznymi świadkami Twojej Ewangelii i poślij na swoje żniwo nowych robotników.

L6: Napełnij swoim Duchem wszystkich, którzy przygotowują Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Udziel im światła, by dobrze rozeznali Twoją wolę i daj im siły do pokonywania wszystkich trudności, na jakie napotykają w swej służbie. Prosimy o to słowami modlitwy Światowych Dni Młodzieży:

L5: „Boże, Ojczy miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka”. Zawieramy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawiłych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Światowych Dni Młodzieży w Krakowie.

L6: Ojczy niebieski, uczyni nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi.

L5: Maryjo, Matko Miłosierdzia, *módl się za nami.*

Święty Janie Pawle II,

Święta Siostró Faustyno,

L6: W cichej modlitwie przedstawmy Panu także inne intencje, które nosimy w naszych sercach. Ogarnijmy modlitwą Kościół i świat.

Dłuższa chwila ciszy.

P: Dziękujemy Ci, Panie, za dar dzisiejszej modlitwy, za łaskę „Godziny świętej”. Kończąc ją prosimy, abyś nas pobłogosławił. Dotknij swoją łaską naszych serc, abyśmy nie zmarnowali żadnego z darów, które nam dziś ofiarowałaś.

Śpiew: *Przed tak wielkim* lub inny.

Błogosławieństwo, śpiew uwielbienia i śpiew na zakończenie.